

Kommunfullmäktige

Interpellation av Anna Manell (L) om hur ska majoriteten planerar att lösa köerna i förskolan

Kommunerna har i Sverige en plikt att tillhandahålla förskoleplatser till dem som har behov av det. De är enligt lag skyldiga att erbjuda förskoleplats. Det kan betraktas som den absoluta miniminivån av vad man kan kräva av en kommun. Ambitionerna bör dock inte stanna vid lägstanivån i en kommun som aspirerar på att erbjuda sina unga en utbildning värd namnet.

Majoriteten i utbildningsnämnden däremot löser problemen genom att erbjuda platser som föräldrar inte kan tacka ja till, och ”minskar” därmed behovet av platser. I klartext: platser som inte är i närområdet innebär platser som ligger så långt bort att föräldrar helt enkelt inte kan lösa resan dit innan jobbet. Det är dock inte någon lösning, utan ett svek mot de familjer som får vänta i ovisshet på en förskoleplats.

Kunskaperna i de senare skolformerna bygger på kunskaperna som förvärvats i de tidigare. Därför är förskolan en oumbärlig del av utbildningssystemet. Förutom att kunskapsgrunden läggs för det som ska läras in i grundskolan är förskolan den centrala arenan för elevers sociala utveckling. Dessutom är en god tillgång till förskoleplatser en förutsättning för att föräldrar ska kunna återgå till yrkeslivet. Med den rådande demografien, samt ökande inflyttning till Uppsala, ökar behovet. Majoritetens förmåga att erbjuda passande platser har dock inte ökat i samma omfattning. Därför tar man nu till märkliga metoder för att ”lösa” platsbristen.

Med anledning just av platsbristen i förskolan har alliansen i UBN begärt månatlig uppföljning i nämnden av behovets storlek och hur det ska fyllas. Hittills i år har cirka 150 tvingats tacka nej till erbjuden plats. För april månad kommer endast 86 kunna få en plats, trots att efterfrågan är klart större än så. I maj och juni tillkommer omkring 100 nya sökande varje månad samtidigt som endast en handfull nya förskoleplatser tillkommer. Totalt riskerar några hundra familjer att tvingas ändra sina planer för när föräldrarna ska återgå i arbete.

Det växande behovet av förskoleplatser är en stor utmaning som kräver både krafttag och skarpsinne hos de styrande. Både en medvetenhet om problemets omfattning, och en omfattande hänsyn till olika familjers varierande behov kommer att behövas.

Jag vill därför fråga utbildningsnämndens ordförande Caroline Hoffstedt:

- När ska majoriteten ha en lokalförsörjningshantering och en investerings- och utbyggnadstakt för förskolelokaler som fungerar?

- När beräknar majoriteten att kön ska vara borta?

- Vilka åtgärder tänker majoriteten vidta för att säkerställa att kön minskar och försvinner?

- Kommunen har haft ambitionen att minska barngrupperna. På vilket sätt har detta påverkat köerna?

Anna Manell (L)